

## Piroska és a farkas

1. Volt egyszer egy aranyos kislány, mindenki szerette, aki csak látta, de legjobban mégis a nagymamája. Azt sem tudta, mit adjon neki, mivel keresse a kedvét kis unokájának.
2. Egyszer egy szép piros bársonysapkát vett neki ajándékba, s mivel az olyan jól állt a kislánynak, hogy azontúl mindig csak azt hordta, el is nevezték róla Piroskának.
3. Egyszer azt mondja neki az édesanyja: "Gyere csak, kislányom! Itt ez a kalács és egy üveg bor, vidd el a nagymamának. Beteg is, gyenge is, jól fog esni neki ez a néhány falat. Indulj el jó korán, még mielőtt beáll a hőség. Ha kimész az utcára, viselkedj rendesen, ne térj le az útról, mert eleshetsz, és eltörheted az üveget, és akkor a nagymamának semmi sem marad. És ha belépsz a szobába, ne felejts el köszönni neki, és ne kukkants be előbb minden sarokba!"
4. "Minden úgy lesz, ahogy mondom", felelte Piroska az édesanyjának, és megölelte búcsúzóul. A nagymama azonban benn lakott az erdőben, félórányi járásra a falutól, ahol Piroska lakott.
5. Nos hát, amint a kislány az erdő sűrűjébe ért, találkozott a farkassal. Mivel azonban nem tudta, hogy milyen gonosz állattal van dolga, nem félt tőle. "Jó napot, Piroska", köszönt rá a farkas. - "Neked is, kedves farkas." - "Hová igyekszel ilyen korán, kedves Piroska?"
6. "A nagymamámhoz." - "Aztán mit viszel a kötényedben?"
7. "Kalácsot és bort. Tegnap sütötte édesanyám; a nagymamám beteg is, gyenge is, jól fog tenni neki az étel-ital, egy kicsit erőre kap majd tőle." –
8. "Piroska, hol lakik a nagymamád?" –
9. "Körülbelül még egy negyedórányi járásra innen, benn az erdő sűrűjében, a három nagy tölgyfa alatt áll a háza. Mogyorósövény veszi körül, biztosan ismered te is", magyarázta gyanútlanul Piroska.
10. A farkas azt gondolta magában: "Ez a zsenge fiatal lányka finom falat, sokkal jobban ízlik majd, mint az öregasszony. Furfangosan kell hozzálátni, hogy mind a kettőt meg tudjam kaparintani."
11. Egy darabig szótlanul poroszkált hát Piroska mellett, majd így szólt: "Piroska, észre sem veszed, mennyi szép virág virít körülöttünk? Miért nem nézel szét egy kicsit? Azt hiszem, nem is hallod, milyen szépen dalolnak a madarak! Úgy mész itt mellettem, mintha az iskolába mennél, pedig hát milyen vidám az élet idekint az erdőben!"
12. Piroska felpillantott, és amikor meglátta, hogyan táncolnak a napsugarak a fák között, és mennyi virág tarkállik a fák tövében, azt gondolta magában: "Ha viszek a nagymamának egy csokor virágot, még örömet is okozok neki; még úgyszólván korán van, tehát időben oda fogok érni".
13. Így azután letért az ösvényről, bement a fák közé, és virágot szedett. És amikor letépett egyet, úgy gondolta, hogy még beljebb az erdőben még sokkal szebbeket lát. Leszakította hát azokat is, de közben egyre messzebb tért le az úttól az erdő mélyébe.
14. Hanem a farkas közben egyenesen a nagymama háza felé igyekezett, és kopogtatott az ajtón.
15. "Ki az", kérdezte a nagymama az ágyból. –

16. "Én vagyok az, Piroska", válaszolta a farkas, "kalácsot hoztam, meg egy üveg bort, nyisd ki az ajtót!" –
17. "Csak nyomd meg a kilincset", kiáltotta a nagymama, "túl gyenge vagyok ahhoz, hogy felkeljek."
18. A farkas megnyomta a kilincset, kinyílt az ajtó, és ő anélkül, hogy egy szót szólt volna, egyenesen odalépett az ágyhoz, és bekapta a nagymamát.
19. Ezután felvette a ruháit, fejére tette a főköttőjét, befeküdt a helyére az ágyba, és behúzta az ágyfüggönyt.
20. Piroska meg azalatt a virágszedéssel volt elfoglalva. Csak amikor már olyan nagy volt a csokor, hogy tartani is alig tudta, akkor jutott megint eszébe a nagymama, nosza sietett is hozzá.
21. Nagyon elcsodálkozott, hogy az ajtót tárva-nyitva találta, és amikor belépett a szobába, olyan furcsán érezte magát, hogy azt gondolta: "Érdekes, hogy milyen szorongás vett erőt rajtam ma, pedig máskor olyan szívesen jövök a nagymamához!" Mindenesetre szép hangosan így köszönt: "Jó reggelt, nagymama!" Válasz azonban nem érkezett.
22. Akkor odament az ágyhoz, és széthúzta a függönyt: ott feküdt a nagymama, a főköttője mélyen a szemére volt húzva, és olyan furcsa volt.
23. "Jaj, nagymama, milyen nagy a füled!" - "Hogy jobban halljam, amit beszélsz!" - "Jaj, nagymama, milyen nagy a szemed!" "Hogy jobban lássalak!" - "Jaj, nagymama, milyen nagy a kezed!" - "Hogy jobban megfoghassalak!" - "Jaj, nagymama, de szörnyű nagy szájad van!" - "Hogy jobban bekaphassalak!"
24. Alighogy ezt kiáltotta, a farkas kiugrott az ágyból, és bekapta szegény Piroskát.
25. Amint a farkas étvágát csillapította, visszabújt az ágyba, és mély álomba merült. Úgy horkolt, hogy csak úgy rezegtek tőle a ház ablakai.
26. A vadász éppen arra járt, és azt gondolta magában: "Ejnye, de hangosan horkol ez az öregasszony. Csak nincs valami baja? Már csak megnézem!"
27. Bemegy a szobába, és amikor az ágyhoz lép, hát látja, hogy ott fekszik a farkas.
28. "Megvagy, vén gonosztevő! Mennyit kerestelek! No most el nem menekülsz!" Már éppen emelte a puskáját, hogy lőjön, amikor eszébe jutott valami: hátha ez a gonosz fenevad felfalta a nagymamát, és talán még meg lehetne menteni.
29. Nem lőtt hát, hanem elővett egy ollót, és nekilátott felvágni az alvó farkas hasát. Alig vágott bele, máris megpillantotta a piros sapkát, majd nemsokára magát Piroskát is.
30. Ki is ugrott a kislány, és így kiáltott:
31. "Jaj, de félttem! Olyan sötét volt a farkas gyomrában!"
32. Utána előkerült a szegény nagymama is, még élt, de már alig szuszogott.
33. Piroska gyorsan nagy köveket hozott, megtömték velük a farkas hasát.
34. Amikor felébredt az ordas, el akart menekülni, de a kövek olyan nehezek voltak, hogy lehúzták a földre, lerogyott, és elpusztult.

35. Mind a hárman elégedettek voltak: a vadász lenyúzta a farkas bundáját, és hazavitte;
36. a nagymama megette a kalácsot, megitta a bort, amit Piroska hozott neki, és meg is gyógyult tőle; Piroska pedig megfogadta magában: "Soha többé nem térek le az útról, és nem szaladgálok be az erdőbe, ha egyszer édesanyám megtiltotta."